

תהלתך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

אצל כאו"א שייד ענין זה שחורבי נמצא יחד
איתו וחזא וכול לראות את הרבי ובחקיץ.
ועיץ רואה חזא את כל חרביים

ראו עמוד 5

ערב שבת קודש פ' בראשית, מב"ח וער"ח מר-חשון
ה'י' תהא שנת אראנו סגולות

שלך

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

כיצד כל אחד יכול לראות את הרב דהקניז

כאשר ממלאים את שלחותו של הרב, אזי הרב נמצא יחד איתו, והרבי הוא זה שפועל את הענין • ישנה ההוראה שכאשר ממלאים את שלחותו של הרב הופכים להיות בבחי' משרת, והרבי נמצא יחד איתו היכן שהוא נמצא, אפילו כשהוא במדינה רחוקה, כיון שהוא פועל את שלחותו של הרב • תרגום הפשי ומעובד משיחת ליל שמחת-תורה, קודם הקפות, ה'תשכ"ז - בלתי מוגה

תרגום הפשי ללשוץ הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

אדמו"ר (בתור מאמר המוסר):
דועי שכאשר אדמו"ר היקן הגני להרב המגיד ממעזריטש, הוא חשב בתחילה לחזור משם, אבל אח"כ החליט להשאר אצל הרב המגיד בתור משרת.

הענין של משרת הוא, שהיכן שהרב נמצא שם הוא נמצא, ול"ק מ"ח אדמו"ר הביא אז שני מקורות מהחשיע שבהם רואים שמשרת נמצא בתמידות עם הרב:

א) מה שנואמר במ"ז2 "ליקם משה ויהשיע משרתו וגו' ויכל משה אל הר האלקים", ואומר רש"י "לא ילעתי מה טיבו של יהשיע כאן",

א. בהחזקתו דליל שמע"צ תש"ח (סוכה) סיפר ר"ק מ"ח אדמו"ר, שלפני כמאה שנה, בשנת תרכ"ז, סיפר אדמו"ר המהר"ש לילדיו [כפי שהסדר הי' שבני הנשיאים נהגו להצטרף להפחד ("אנאנאנאנאנא") מהסוכה, וכך גם אז הלכו אדמו"ר המהר"ש ולילדיו - הרבי (מהרש"ב) ו"ע עם אחיו ואחותו - ופרדו המסוכה בכוס תה ומזונות, ובישעת מעשה סיפר אדמו"ר המהר"ש את הספור דלהלן:] שהיום מלאו מאה שנה בדיוק מאז שאדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט בהקניז (בשנת תקל"ז) - לאחרי הסתלקותו).
ב. בהקדמה לסיפור, אמר ר"ק מ"ח

1) סר"ש תש"ח ע" 52. וראה "התמים" ח"ב ע" מו.
2) שמות כה, ג.

* השורה מובאת בה בעריכה וניבד מחדשים ובהוספת מרא-מקומות. לעריכת השיחה נעזרנו ביספר השלחות" (בעריכת הר"ם לאופר). תמו"ל.

השורה מובאת בה בעריכה וניבד מחדשים ובהוספת מרא-מקומות. לעריכת השיחה נעזרנו ביספר השלחות" (בעריכת הר"ם לאופר). תמו"ל.

כל פעם שעוד אחד יניח תפלין לכריע את העולם כולו לכף זכות

בבואנו משמח'ת ובקשר עם המאוורעות לאחרונה באה"ק אשר 'רגשו גוים ולאומים יהגו ריק", הננו מביאים בזה צילום (מוקטן) נדיר ומויוחד מהנהגת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת שבת בראשית (המשך דשמח'ת) ה'תשכ"ח, אודות השאלות והטענות שנתעוררו בזמנו על "מבצע תפלין"

(נדפס בלקו"ש ח"ו ע' 271 ואילך)

להלן פיענוח הכתיב'ק (בא בהדגשה):

עד כאן התשובות על הטענות שקבלתי. וברגע לעצם הענין, הרי כל טענות הנ"ל הרי הם בגדר חשש, וא"א לדחות משום חשש מצות עשה של תורה (הוכח תוכיח את עמיתך) שספקה לחומא. ומצוה זו הרי כל אחד מיישאל מחוייב בה, ואפילו מאה פעמים באיש אחד, להשתדל אשר גם הוא ילמד תורה ויקיים מצות. ואמרו"ל כל ישראל ערבים זה בזה. ואילו הטוענים ומתנצלים על הערד הפעולה בהנ"ל, כי לדעתם ספק אם תועיל השתדלותם – כמה תשובות בדבר:

- א) המצוה דהוכח תוכיח את עמיתך ענינה הוא – עצם ההוכחה וההשתדלות שיקיים תומצי. וגם אם לא תפעול ההשתדלות שלך, הרי בעצם מעשה ההוכחה קיים את המצוה. (ועי"ד בדיקת חמין, אשר גם כשאינו מוצא חמין, יצא מצות הבדיקה). וכשאינו משתדל – ביטל מ"ע של תורה. ולא עוד אלא שהמצוה היא אפילו כשבדאי יודע שלא ישמע לו (ש"ע או"ח סתר"ח. ובשו"ע אדה"ז שם. ועוד).
- ב) אפילו באם ענינה של ההוכחה היתה רק כשמצליח עי"י הוכחתו (ראה הנמ"י הל' דעות פ"ו ה"ז), מ"מ, הרי אינו רואי שלא יצליח, ואפשר שעי"י השתדלותו יצליח, ומכיון שהוכח תוכיח את עמיתך היא מ"ע מדאורייתא, הרי ספיקא דאורייתא לחומרא.
- ג) כל טענה זו היתה לה מקום רק עד תחילת ההשתדלות במצות תפלין. אבל כשעבר יום הראשון דפעולה זו רואו במוחש אשר מאת אנשים שדברו אתם שיניחו תפלין, נענו כלם למצוה זו, ורק מתי מעט סדיב, הרי יצא הענין מגדר ספק.

המשך בעי' 15

שדוקא עי"ז זכה אדמו"ר הזקן לראות את הבעש"ט בהקני'ז שנים אחרי הסתלקותו.

ד. ולכאורה אינו מובן:

הרי נשיאותו של הרב המגיד נמשכה שלו עשרה שנה עד שנת תקל"ג, ואדמו"ר הזקן ה"י אצלו במשך זמן זה פחות משלוש שנים – ל"ב חדשים, וכלשונו כ"ק מ"ח אדמו"ר י"ב חדשים", שזוהו חלק קטן משנות נשיאותו של הה"מ (עאכו"כ שלא רוב שנות נשיאותו). ואיר אפטר לומר שדאדמו"ר הזקן ה"י אצלו משרת ובאופן הנ"ל ד"ל"א מישי"ז?

והביאר בזה:

אף שאדמו"ר הזקן לא ה"י אצל המגיד כל הזמן, אלא נסע לליאונא, אעפ"כ הרי הוא נסע לשם כדי למלא את שליחותו של המגיד – להפיץ שם חסידות, וכיון שנסע בשליחותו למלא את רצונו, איך המגיד ה"י איתו כל הזמן.

ה. כאמור כמה פעמים כל הענינים משתקפים בנגלה, שהרי "תורה אחת לכולה", איך ישנה חקירה בענין "שליחות של אדם כמותו" – ג' אופנים שניתן ללמוד זאת⁴:

א) את הפעולה אכן עושה השליח, אלא שיש לו תנועה כח מהמשלח כדי לעשות את הפעולה במקומו.

ב) שכח העשי' של השליח, הוא כח העשי' של המשלח.

ג) שגופו של השליח נה"י בדיק כמו המשלח, מציאותו היא מציאות המשלח. כל"ז מדובר ע"כ שהשליח נה"י כמו המשלח,

4) ראה לקח טוב – לה"ה ענגיל – כלל א. נב"מ.

ומסביר שהוא ליוה אותו.

ב) מה שגאמר על יהושע³ ש"לא ימיש מתוך האהל", וע"כ רש"י כבר לא מפרש כלום, כיון שגובן בפשטות שענינו של משרת הוא להיות היכן שנומצא האהרן.

והנה, הטעם לזה שדוקא במתן תורה שואל רש"י "לא ידעתי טיב של יהושע כא", משום שלרש"י מפרעי מדוע יהושע הלך עם משה – הרי בסופו של דבר משה רבינו עלה לבדו להר, ועי"כ מסביר רש"י שיהושע ליוה אותו.

משא"כ על הפסוק "לא ימיש מתוך האהל" לא התעכב רש"י לשאול מדוע ה"י "לא ימיש" [אף שבדאי הוי זמנים שבהם (ללא הבט ע"כ ש"משה קיבל תורה מסיני ומסורה ליהושע"^{3*}) התעסק משה עם עניני הפרטיים ולא למד בהם עם יהושע, ואעפ"כ יהושע "לא ימיש מתוך האהל"⁴], כיון שענינו של משרת הוא להיות כל הזמן היכן שהאהרן נמצא, וכדלקמן.

עי"כ ה"י מאמר המוסר.

ג. הסיפור עצמו הוא: שנות תקל"ז, כאשר אדמו"ר הזקן ה"י משרת אצל הרב המגיד, יישוב הרב המגיד בסוכה ונכנס אחריו אדמו"ר הזקן. אמר לו הרב המגיד: תנעל את הדלת כדי שאף אחד לא יכנס, אל תכנס להתפללות, אלא תקח את-זה בפנימיות ובהתיישבות – הרבי מגיע (דיער רבי קומט"ז)

– ואז ראו הם את הבעש"ט בהקני, שבע שנים לאחר הסתלקותו; ובוה רואים את מעלתו המדולה של משרת,

3) תשא לג' יא.
3* אבות רפ"א.

בהקיצו ולא בחלום, בזמן כזה שמחייבים בתורה ומצוות: וע"ד מעלת משה על שאר הנביאים – שכל הנביאים כרי שייכלו לקבל את הנבואה הוצרכו להיות תפישתת המשמעות, משא"כ משה ה' עומד על עמדו⁶ – ע"ז כאן היתה מעלה זו, שהוא ראה את הבעש"ט.

בהקיצו.

ז. ובנוגע לפועל:

ישנם כאלו שהיו בבחי' משרדת אצל הרבי בענין אחר, והם רוצים גם עכשיו להיות בבחי' משרדת אצל הרבי.

אזי ישנה ההוראה, שכאשר ממלאים את שליחותו של הרבי הופכים להיות בבחי' משרדת והרבי נמצא יחד איתו היכן שהוא נמצא, אפילו כשהוא במדינה רחוקה, כיון שהוא ממלא את שליחותו של הרבי.

ו"ל בשמים היא"ל ולא נפלאות היא"ל⁸, אלא "קרוב אלך הרוב מאד ג', לעשותו"⁹ בפועל, אצל כא"א שייך ענין זה שהרבי נמצא יחד איתו והוא יכול לראות את הרבי ובהקיצו, וע"ז הוא רואה את כל הרביים¹⁰.

אבל בנוגע למשלה עצמו לא מוצאים האם הוא הנה"כ כמו השליח; אמנם גם בנוגע למשלה יכולים ללמוד ב' אופנים הנה"ל, עד לאופן שהמשלה הופך להיות מציאאותו של השליח.

ו. כן הוא גם ברוחניות הענינים:

כאשר אדמו"ר הזקן נסע למלאות את שליחותו של הרב המגיד, אזי מציאאותו של המשלה (הה"מ) הפכה להיות מציאאותו של השליח (אדה"ז), ומזה מובן שהיכן שהרב המגיד ה' שם ה' גם אדמו"ר הזקן.

כך גם עכשיו, כאשר ממלאים את שליחותו של הרבי, אזי הרבי נמצא יחד איתו, והרבי הוא זה שפועל את הענין.

ומאחר שאדמו"ר הזקן ה' במצב של משרדת, זה פעל שהוא יראה את הבעש"ט לאחרי הסתלקותו, בהקיצו –

שנוסף על המעלה של הבעש"ט מצד עצמו, ישנה מעלה נוספת בה שהבעש"ט "עבד" כבר את המעלה ד"עפר אתה ואל עפר תשוב"⁵ (לא כאלהו חנביא שעלה בסערה השמיומה), ואדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט

- 8) שם יא.
- 9) שם יד.
- 10) חסר הסיים.
- 5) בראשית ג, יט. וראה סה"ש תורת שלום ע' 46.
- והוא גם י' מנחם ע"ז ע' קנה (בשם רבינו הזקן).
- 6) דמב"ס ה"ל יסוד התורה ע"ז ה"ז.
- 7) נצבים ל' יב.

מדר זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלכ"ע בי"ב כ' דחז"ש, י' סיון ה'תש"ס
ולע"ז אורי אהרן זואל בן יוסף ארי' לויב – נלכ"ע בי"ב ט' שבט ה'תשס"ב
ולכתוב משפחתם שחיי

מחדש... ושאלו כ"ק אד"ש מדוע נכדיו (נשמתו) כגיל בר-מצוה) אינם כותבים פתק לבד, ומסר לו כ"ק אד"ש מעטפות על-מנת שישלחו מכתביהם על-ידי המזכירות.
ילד אי, לוי אמר כ"ק אד"ש שהיות וכמוב על שבט לוי "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לשרא"ל", על כן כשיגדל יהי רב ותהיי לו קהילה וישפיע גם על הקהילה (נוסח אחר: "ידע כיצד לפסוק בשאלה).

בשעה 5:00 נסתיימה ההיחידות. כשיצא כ"ק אד"ש ראה אז עומד על-יד המזכירות ושאלו אם רצה להכנס ליחידות ולא התייחזהו? וכשלא ענה שאלו כ"ק אד"ש אם יש לו פתק עבורו, ולא היה לו, והליך כ"ק אד"ש ואח"כ הלך לביתו.

במבטנה של "כי אני עמד" וכשסיים רמז כ"ק אד"ש ביזד הקי' לאות של שמחה משי דקות ב"בריד שמי"י כשהחל החוץ לנגן "אנא עבדאי" פנה כ"ק אד"ש לקהל והורה ביזד הקי' להגביר השיירה (וכן בתפילת מנחה). אחרי התפילה הכריז כ"ק אד"ש בקול רם ג' פעמים "גוט שבת", אחרי מנחה החל כ"ק אד"ש לנגן "יופת".

התועות: לאחרי ב' השיחות הראשונות אמר כ"ק אד"ש שכל זה ה'י בתור "הקדומה" להדבר מלכות – התורה, ובתורה גופא – בתחלתה, וגם פרש"י נכלל בזה, ופתח כ"ק אד"ש את החומש והחל לקרוא בקול את הרשי"י הראשון (י"מ טעם פתח בבראשית כו"א), ופירש כל תיבה ותיבה ברש"י זה, ואח"כ אמר כ"ק אד"ש שכמו שנופסק בתורה כך הוא הפסק-ד"ן, וכשיהד"י יענה לאוה"ע מנעה זה (דברצונו נטלה מהם ותמה לנו) – המנעה יתקבל אצלם; דליב אודות זה משך זמן בקול רם, ואח"כ אמר כ"ק אד"ש שלחבובות הענין וכיון שהזמן גומא יקרא עונה"פ את הרשי"י הנה"ל, וקרא כ"ק אד"ש שוב את הרשי"י הנה"ל בקול רם כ"י, הביט זמן מה בחומש, חייד, וצוה לנגן "לכתחילה אריבער".

אח"כ אמר כ"ק אד"ש שירח קצרה על השייכות דרשי"י הנה"ל לקבועות דשנה זו, אח"כ צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה והאמת לו יתהנות מחר החדש ג' והזכיר בו את כל הרביים.
לקראת סיום ההתעוותות דבר כ"ק אד"ש שיחה ארוכה אודות המצב באה"ק, והדגיש את הצורך שהרביים יפסקו ד"ן על המצב באה"ק (שרשי"ע ששכ"ט), ואף אם יעשו זאת בחדרי חדרים הר"ג-זה יפעל פעולתו בעולם הזה המשמי כ"י.

אח"כ צוה לנגן ניגון הכנה, ניגון די בנות לאדרי"י ויגיע זשוריצ'י חלאפצ"י.
בסיום ההתעוותות אמר כ"ק אד"ש שילכו בשמחה ובטוב לבב לקבל פני משיח צדקנו, שאז יהי "יה אחד ושמו אחד", והייתה לה' המלוכה", ואז יצאנו אפי' בשפת אה"ע, מתוך שירה ושמחה (כ"ק אד"ש החל לנגן: "יעט ניעט ניקאווא").
סרם צאתו החל כ"ק אד"ש לנגן שיר ניגון הנה"ל.

הראשון. ומאידך יש גם מעלה בהשתלה פלספית, אך החסרון בזה הוא שהעור אינו מסתגל לזה, ולכן יתייגע עם הרופאים בתחום זה.

אי כתב לכייק אדייש מכתב עם שאלות וכשנכנס לא ענה לו כייק אדייש על השאלה שבפתק, וכששאל אדות זה ענה לו כייק אדייש: לא קיבלת תשובה? הרי דובר עיני בהתוודות דשמתת-תורה.

לא אמר כייק אדייש שעייפ המבואר בלקויית פי בהעלתך (לג, ג) ערה"פ יעד ריכה עד פרח מקשה הוא"י שכל ישראל הם מקשה אחת, ועייפ המבואר בלקויית פי נצבים (מד, א) שכל ישראל מראשיכם שבסיכם עד חוטב עציד ושואב מים הם קומה אחת שלימה, על-כן, אעיפ שאחיו גדול ממני, הרי עיני שישתדל עמו וישתפו בעבודה הפצת המעיינות כיו קבל מזה מיכ חלק, אף שהנו קטן ממנו (כמבואר במאמרים הנייל בלקויית). כן דיבר עמו כייק אדייש על-דבר הנסיון שנא בשויע יאל נבוש מפני המלעיגים" ועד שענין זה נכתב בשויע גם בנוגע להיל יום הכיפורים, אף שאיזה יהודי אינו ארוח מלוכה"פ אפי"כ גם שם מבהירים ענין הנייל, וכן בהלי שבת.

בסיום היחידות חילק כייק אדייש לנשים סדורים ולאנשים תנאי, בסוף התנאי (כפד ימר) מופיע התימת יד קי של כייק אדייש, ומתחתי נכתב: עשיית תשיע.

אחרי מעריב רצה כייק אדייש להפסיק לקבל ליחידות ולהמשיך מחר, ולפעל המשיך עד ארבע לפנות בוקר. כשציא כייק אדייש לביתו החל לנגן "יושמחת" ועד הכנסו למכונת הורה בדרו הקי להגביר השירה.

קס"ג, ב"ז מאי: היום המשיך כייק אדייש לקבל ליחידות, להלן רי"ד כמה שאמר לכויכ (מפי השמועה):

לא אמר כייק אדייש שכשיגיע לביתי ישמע בשורות טובות.

אי חולה, רי"ל, שאל את כייק אדייש על מצבו, וענה כייק אדייש שאם יחכה איזה שנים תהי רפואה לזה.

חתן וכלה נכנסו ליחידות, ולאחמ"כ נכנס אבי הכלה ושאלו כייק אדייש מדוע לא הזכיר בפתק את שמח של בתו הכלה, וענה הנייל: מפני שהיא נמאסה זה-עיתה ונמנשה עם החתן, ואמר לו כייק אדייש: מה שכתוב ייכ יקח איש אשה גוי"י הרי זה קאי רק **לאחר** הנישואין.

קס"ג, א"ק פ' במאש: בשעה 1:00 החל כייק אדייש לקבל אנשים ליחידות, להלן רי"ד כמה שאמר לכויכ (מפי השמועה):

כייק אדייש שאל אי אם קיבל רשות מאשתו לנסיעות ושעושה, וענה שקיבל כבר רשות ונוסע על-סמך זה ייב שנה, ואמר לו כייק אדייש: תשיע היא שנה חדשה וצריכים רשות

הצורך להתבוע את הגאולה בדילבור דוקא

תנתה: "ועד הנחות התמימים", תרגום: מערכת "הי המלך"

הרי רוצים לקשר כל ענין עם הגאולה... מצינו סיפור שאירע עם הצמח צדק ואדמו"ר המהר"ש בנוגע לענין הגאולה:

אדמו"ר המהר"ש נכנס פעם לאביו, הצמח צדק, ושאלו היכן קוים הקץ שונאמר על השנה ההיא (תר"ח²). ענה לו הצמח צדק, שהדפיסו את הלוקטי תורה. אמר לו אדמו"ר המהר"ש: אבל רוצים את משיח כפשוטו!

רואים מכאן, שהנשיא [בדרור (ה"צ³)] דיבר לפי דוגמת הוא, וביחד עם זה רצה הצמח צדק שתהי אתערותא דלתתא דוקא מצד וע"פ דרגת המטה, ושדוקא זה יפעל את הענין.

מדוע מספרים לנו זאת? בכיו לכמד כא"א, שבשביב זה אין זקוקים לנשיא בכח דוקא (הרבי מהר"ש) שעורר אתערותא דלתתא ה"ל אצל הנשיא בפועל (ה"צ⁴), אלא כא"א, אפילו איש פשוט ביותר, יכול וצריך לעורר אתערותא דלתתא שתפעול ענין למעלה.

ולכאורה, נשאלת ה"שאלה הידועה": היכן זה מובא בגמלה?

והמענה הוא בפשוט – בענין התפלה: ישנה מצות עשה בתורה⁵ שכאשר ליחודי ישנם צרכים בבי חיי ומזוני וכיו"ב, עליו להתפלל ולבקש זאת מהקב"ה בדילבור.

ולכאורה, למעלה הדי הכל גלוי וידוע, ולאכרי"ל צרכי של כל יחודי, ועאכרי"ל צרכי של איש פשוט שיש לו אמונה פשוטה ושלילמה בחקב"ה, ופשיטותו קשורה עם פשיטות העצמות⁴ – ומדוע אי"ל צריכים שהוא יאמר זאת דוקא בדילבור בתפלה?

והביאור בזה הוא, שחפצים דוקא באתערותא שתבוא מצד המטה, ודוקא בדילבור. ואע"פ שעיקר התפלה היא בלב⁵, אעפ"כ זה צריך לבוא גם בדילבור, ודוקא זה מעורר את החמשה מלמעלה.

וזהו כל ענין התפלה, שכל מה שיהודי צריך, כולל הענינים הכי עיקריים, שאלו הם עיקר הבקשות שבתפלת העמידה, הוא צריך להמשיכם מלמעלה ע"י הדילבור שלו.

1) לקי"ש ח"י ע' 80, הי"ח ריש ע' 491.
 2) ראה גם סה"ש תורת שלום ע' 237, אנ"ק אדמו"ר
 3) רמב"ם היל תפלה פ"א ח"א-ב. ועוד.
 4) לקי"ד ח"ג תנא, ב. ח"ד תקנית, ב. ועוד.
 5) ראה תענית ב. ס"ע"ב.

... ויהי' ד'יע"י הדיבור הראוי של בני ישראל שבהם מביעיים זאת בלתי - ותגלה דבורו של הקב"ה בכל העולם, "וגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר"66, שאע"פ שזה שייך לחקב"ה, בכ"ז נהי' יהודי שותף להקב"ה במעשה בראשית (כמ"ש במגדל) בנוגע להאומר ויפלו בינים השבת, במילא הוא נהי' שותף גם בהענין דלילוי דבורו של הקב"ה במעשה בראשית, שעל"ז שד"ברו של האדם הוא כדאי, זה נהי' כלי ל"וגלה גו' כי פי ה' דיבר".

ובפשטות, שכאשר בני ישראל צועקים בדיבור "וירי וואנט משיח נאר", והקב"ה הרי בראי חפץ בכל, אזי "מי מעכ"ב??" - "שאור שבעיסה"8! אבל בינים השבת מתבטלים הרי כל המגדלים כו' (כמו שאומרים ב"כמונא"), במילא אפשר אז לפעול שיהי' "משיח נאר?" - "ואר עם ענני שמיא"9 לארץ הקודש, ושמה גופא בבית המקדש, ותיכף ומיד ממש, כך שבאש חודש חשון יקריבו את הקרבות דאש חודש כמצות רצונך"10 בבחמ"ק השלישי, וכאשר משיח בא "נאר", היום יהי' גם הדי' ימי בקור (עכ"פ עד יום ב' דר"ח חשון), בגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, ומתוך שמחה וטוב לבב.

6) יעקב ג' ה. ז. דיאל ג' יג. ספרדוק צמ, א.
7) שבת קט"ו ב. שריע אה"א אורח ר"ס רסח.
8) ברכת ית' רע"א.
9) לישון תפלת מוסף. וראה ת"ח ורחי פת, א ואלק. המשך וככה תולד"ז פי"ז ואלק.

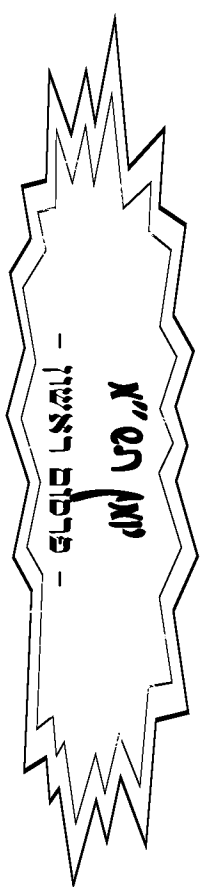
יש לך שמחה במשפחה?

יום הז'דרת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסגובות לתת הקדשה ב"יהי המלך"!

גם חתונה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי והוא העיקר, עי"ז תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מהי"ם שלישי! כדאי לדעת: ניתן לחלק את ה"יהי המלך" כחשורה בשמחות בחופפת לחוב על הכריכה הקדמית והאחורית

התקשר עכשיו: **778-6670** כארד"ב: **840-3153** כאר"ק: **04**

אנו שמחים להגיש בזה לקהל קוראינו שי' חלק חמישי מתוך יומן תש"פ מיום ב' כ"ד תשרי - עד מוצש"ק פ' בראשית

היומן החל להתפרסם בגליון שכת ובעז"ה ימשיך להופיע כאן כמידתי שבע עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אג"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאיות מי יבין" [תודונו נתונה לארכיון "יעד שירות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליונו. היומן כולו יפורסם א"ה בהוצאה חודשה של "שירות קודש" תש"פ] נערך ע"י מערכת "יהי המלך" - ע"פ רשימה פרטית, כלי אתריות,

וסג"מ"ג מס' - אומת: המשך ר"ד ממה שאמר כ"ק אדי"ש לכ"ה"כ היום בעת הניחודת: שאל ילד אי לשמן, וענה: שגיאור זלמן, ושאלו כ"ק אדי"ש אם יודע מי נקי בשם זה, וענה: הבעי"ש... ועשה כ"ק אדי"ש בדוד הקי' תנועת ביטול, ואמר: הוא (אדה"י) ה"י תלמיד ומקבל פנימי מהבעי"ש, והוסיף: וה"י חסיד ירא שמים ולמדו, וכן תהי' חסיד רי"ש ולמדו... נכנס יהודי מברלין ושאלו כ"ק אדי"ש באיזה לשון דבר, והמשיך כ"ק אדי"ש, שגרמנית איני זוכר כ"כ טוב (ולפעול דבר עמו כ"ק אדי"ש בגרמנית וכאדי"ש), ואמר לו כ"ק אדי"ש שבהמשך למה שדיבר עמו בעת ההקפות (ראה ביומן שבגליון הקודם ע' 11) אזי שיעסיק בזה במסירות ובאמת (ימית אן אמת און איבערגעגעבענטייט!), ואז יראו אחרים ויסיענו לו, וכן שיקרב יהודים לליבונאוויטש ואי יחרו להחזותם. ומסר כ"ק אדי"ש על-ידו ד"ש לרב דברלין.

אי שאל את כ"ק אדי"ש עי"ד ניתוח באוזן לצורך השלמת עור במקום החסר, ואמר לו כ"ק אדי"ש שיש מעלה בהשתלחת עור במקום אי באוזן במקום שני אבל עי"ז חסר במקום

– בה בשעה שהכל יודעים את התשובה לטענה זו המפורשת בהתחלת פירושו רש"י על התורה: "כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו . נתנה לנו".
 ולמברה הפלא – היו בכלל זה גם מדינות שדרום להשתדל ולעשות כל התלוי בהם למען הצדק והישר בעולם, כפי שראו גם בהנהגתם בקשר למאורעות במספר הפרסי באופן המתחייב ע"פ צדק וישר (למען מצב של גזילה איש מרעהו, מדינה ממדינה כו'), כי גם בענין זה התנהגו באופן בלתי-רצוי ביחס לבניי".

ויש לומר ההסברה בה (שמאורע בלתי-רצוי זה אירע דוקא בתקופה שבה רואים נסים גלויים) – ע"ד האמור לעיל שהסדר בעולם הוא באופן של העלם וחושך, ורק אח"כ נעשה גלוי האור, ומזה מובן שאין להתפעל מזה ש"גשן גוש ולאוילים יהנו", כיון שאין זה אלא "דיק" (כסיום הכתוב), "כל ריגשן . . לדיק", כיון שי"ושב בשמים ישחק ה' ילעג למו", ולכן עומדים בו"י בכל התקף בכל הקשור לשלמותה של ארץ ישראל (ועצמו"כ בנוגע ליהודים), ביודעם ש"כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה . ונתנה לנו".

וי"ל ויתרה מזה – שהענין ד"רגשו גוים ולאומים יהנו" גפא הוא **מסימני הגאולה**, כמ"ש רש"י ש"בבתינו דישו את הענין על **מלך המשיח**".

והי"ד והוא העיקר – שלאורי כל **סימני הגאולה** תבוא כבר ותתקף הגאולה האמיתית והשלמה **בפועל ממש**, "כימי צאתן מארץ מצרים **ראו**ם נפלאת", שאז יהי שלמות הענין ד"עולם חדש", "זיחא לעליתנים ונייחא לתחתונים", ובאופן ש"לא ידעו ולא ישחיתו **בכל** הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".
 (משוחזר שבת באשרת אסרו-זמ דשמעי"צ ושמו"ת ה'תש"א - א' מתנח)

ספד"שיחות קודש" – חובה בביתו

לראשונה בתולדות תב"ד יוצא לאור סט מהודר שיקרף בתוכו את כל שיחותיו של הרבי מלך המשיה שליט"א בשנים ת"ש-תשמ"א כפי שאמרו בזמנו ע"י הרבי (וחלקם אף הוגהו על-ידו). כולל יומנים נודרים מכל השנים
 תמשת הספרים הראשונים כבר יצאו לאור וכעת עומל צוות מזימן ומקצויע על תמשת הספרים הבאים שעומדים לצאת בקרוב
 בסך הכל יוצאו לאור כ-60 ספרים שיקיפו בתוכם ארצו בלים
קעת ניתנת הזדמנות חד-פעמית להצטרף לפרוייקט נמחר הנמך ביותו
שוף חלק במהפכה – הצטרף עכשיו
 באר"ק: 840-3153 (04) ברדכי העולם: משרד ראשי, פקס: 363-3451 (718)

הענין ד"רגשו גוים ולאומים להגו" הווא מסימני הגאולה

בתקופתנו זו מתרחשים ברחבי העולם נסים ונפלאות (עד ל"צפלאות גדולות", ולא רק באופן ד"לעושה נפלאות גדולות לבד", שאין בעל המס מכיר בליטו", אלא גם) באופן גלוי לעין כל – מעין ודוגמת והכנה לנסים ונפלאות דגאולה העתידה לבוא תיכף ומיד, על"י נאמר "לימי צאתן מארץ מצרים **ראו** נפלאות".

ולדוגמא:

במדינות גדולות וחזקות הולכים ומשתנים סדרי השלטון והממשט לטוב, טוב צדק וישר – מעין ודוגמת והכנה **לתיקון ושלמות העולם** בימות המשיח, כולל בנוגע לבני" – נתינת חופש בכל הקשור לענייני יהדות, תורה ומצוותו", עד ליציאתם של מאות אלפי יהודים לחירות – מעין ודוגמת והכנה **לקיבוץ גלויות** (בבחינת "סועמי חיים זכו") במות המשיח; המאורעות במספר הפרסי – **מסימני הגאולה**, כמאד"ל בנוגע ל"מלכות מתגלות כו", ובפרטיות יתר – "מלך פוס" (דקאי בפטיות על השטח שכולל עירק) מתגה במלך ערבי כו' וכל אומות העולם מתערעשין ומתבהלין כו', ואומר (הקב"ה) להם (לישראל) . אל תיראו הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ומסיים "בשעה שמלך המשיח בא עומד על גב בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עונים הגיע זמן גאולתכם".

ולאידך – בימים אלה התאספו אומות העולם (שבעים אומות) באופן ד"רגשו גוים ולאומים יהנו", לטעון לישראל "ליסטים אתם כו"***,

לא רק בנוגע לעוה או שומרון, אלא גם (ולכל לראש) בנוגע ליהודה כולל **יהושלים**, עיר הבריה של ארץ ישראל, "קרת תנה דוד"***

*) [מתחנה בלתי מוגה]: ולחצו, שענינים אלה (כי הקצוות) דיועים ומפורסמים לכל עיני שבתבנים על זה בעיתונות וכו', ואפ"כ לשקוואם לעיתונות שתיכף ומיד בא משיח... – אומרים שזוהי נבואה... גופת... י"אן איינזעליניש... רכיווי בשאר פירושים ופסוקים משא"כ כשקוואים בעיתונות שירגשו גוים" – הי"ז מתקבל בהצטרות ובחמרה.

**) [מתחנה בלתי מוגה]: ולפלא – שמחברים שלשתם ביחד, בתכנה אחת (ישיעי), ובאופן שהתחלתה באת יי"ד (יהדות), יושלים, שבה מודגשת חשיבות לישראל, כיון שיי"ד קאי על יהודי (יש איד"י), כמאמר גם בצדויו דאת אל"י, יי"ד למעלה ויי"ד מלמטה ונא"ו מתכנה: יי"ד מלמעלה קאי על

הקביעה, ויי"ד מלמטה קאי על יהודי, ועיי החבור שביניהם (נא"ו) נעשה אל"ף, אלו"פ של עולם (המשכה והגלוי דהקביעה בעולם) –

ונאמרים "יהודה" – שיש בו כל השם של **יהודי**, ועיי יהושלים, עיי יאה ועיי שלם (שלימות היראה), שענין זה שייך **לישראל** דוקא.